

متن پرسش

سلام و عرض ادب و رحمت: در بحث معاد ذیل سوال قبر سوال در دنیا است اشاره شده که با توجه به اینکه برزخ باطن حیات دنیوی است سوال ملکین در قبر (برزخ) ظهور سوال در باطن انسان در حیات دنیوی است و طبق این روایت که می‌گوید آن دو ملک در واقع امتحان کننده اند (صفحه ۸۱ کتاب معاد) آیا می‌توان گفت تمامی ابتلائات انسان در دنیا در واقع سوال ملکین است در جهت ظهور عقاید بالقوه انسان و عملی که انسان در ابتلائات و امتحانات دایمی خود در حیات دنیوی انجام می‌دهد تثبیت آن عقاید فطری و بالقوه انسان است؟ اگر جواب مثبت است پس با توجه به اینکه آیه شریفه «... و هم یفتنون» فعل مضارع دلالت بر استمرار می‌کند، ما دائماً در معرض سوال ملکین هستیم در دنیا و عمل ما پاسخ ماست به هر سوال و در قبر با همان روبرو می‌شویم؟ به نظر می‌رسد با توجه به کاربردی بودن بحث معاد در نحوه و محتوای زندگی، اگر این نگاه درست باشد لازم است دائم با برخورد با ابتلائات پیرامونمان از خودمان بپرسیم من ربک، من کتابک، من رسولک، من امامک و شیوه عبور از ابتلا را از پاسخهای این سوالات متناسب ابتلا بیابیم و اگر نیافتیم یا کمبود معارف دین داریم که باز لازم است کسب کنیم یا کمبود معرفت در عمل که لازم است انابه چه رجوع دائم داشته باشیم آیا این مطالب و روش صحیح است و اگر اصلاح و تکمیل نیاز دارد لطفا راهنمایی بفرمایید. اجرکم عندالله

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! ما هر روز جهت هرچه زلال‌تر شدن اعمال خود در معرض الهامات ملکین نکیر و منکر هستیم که به صورت نفس لوامه آن حضور را احساس می‌کنیم. ولی پس از سکران و حضور در برزخ، آن اجمال به تفصیل می‌آید و صورت ملکین با هویت نکیر و منکر جواب‌هایی را از جان ما نسبت به اعمالمان طلب می‌کنند تا هویت کلی ما در برزخ معلوم شود و می‌ماند تا یوم الحساب به جزئیات اعمال رسیدگی شود. موفق باشید